Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35262
Copyright: Innsbruck, Prämonstratenser-Chorherrenstift Wilten

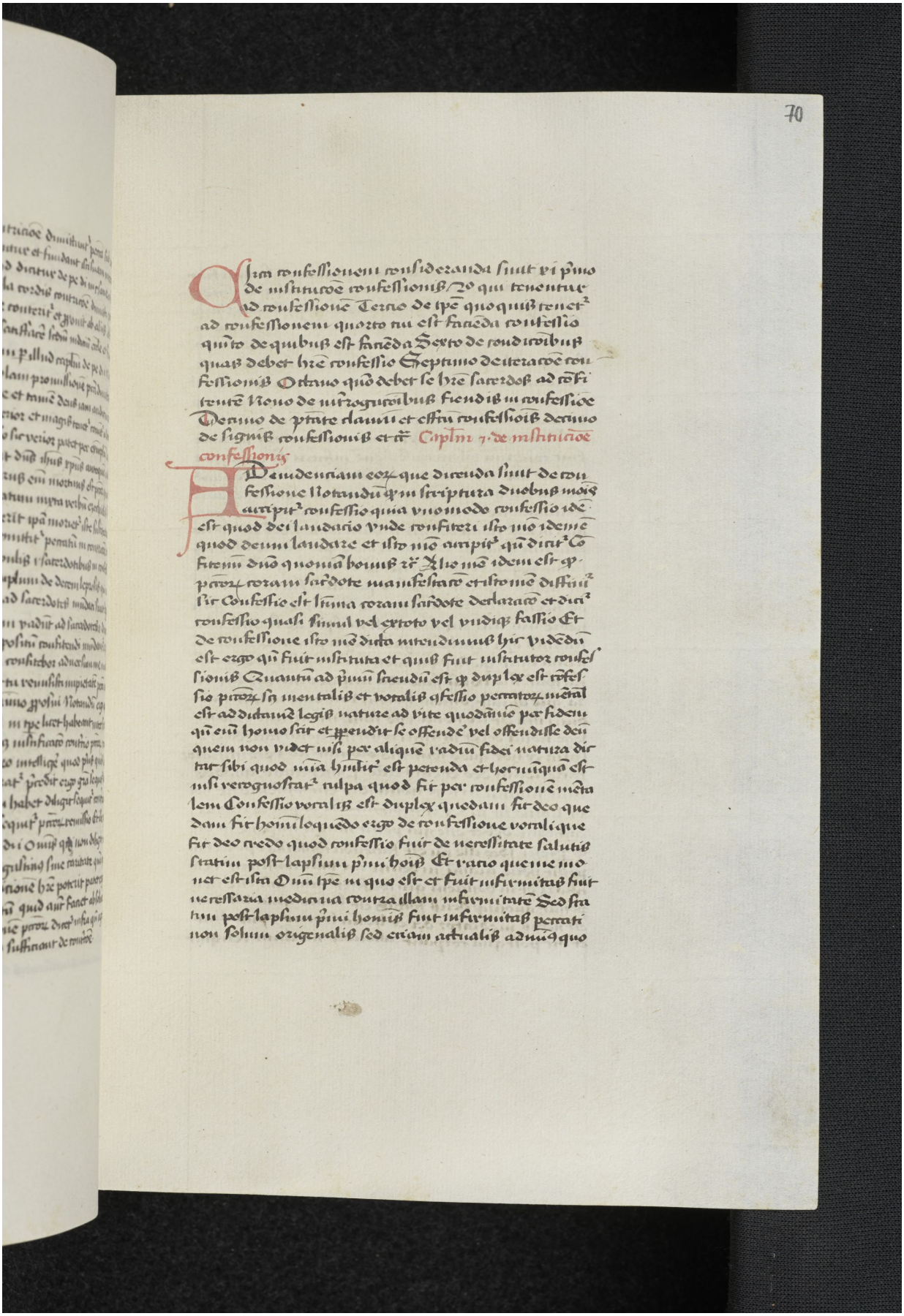

Circa confessionem considerandi sunt vi primo
de institucione confessionis. 2° qui teneantur
ad confessionem. Tercio de ipsa quoque quis teneat
ad confessionem quarto cui est facienda confessio
quinto de quibus est facienda. Sexto de conditionibus
quas debet habere confessio. Septimo de utilitacione con
fessionis. Octavo quid debet se habere sacerdos ad confi
tentem. Nono de nutriguribus faciendis in confessione
Decimo de private claviu et effectu confessionis. Decimo
de signis confessionis et cetera. Capitulum 7. de institucione
confessionis

Deinde videamus eorum que dicenda sunt de con
fessione. Notandum quod in scriptura duobus modis
accipitur confessio quia vno modo confessio idem
est quod dei laudacio vnde confiteri illo modo idem
quod deum laudare et illo modo accipitur qui dicitur Co
fitemini domino quoniam bonus. Alio modo idem est quod
peccata coram sacerdote manifestare et illo modo diffinitur
sic. Confessio est humana coram sacerdote declaracio et dicitur
confessio quasi simul vel extoto vel vindicta passio. Et
de confessione isto modo dicta intendimus hic videndum
est ergo qui fuit institutus et quis fuit institutor confes
sionis. Quantum ad primum sciendum est quod duplex est confes
sio peccatorum scilicet mentalis et vocalis. Confessio peccatorum mentalis
est addictamen legis nature ad vite quodammodo per fidem
qui enim homo scit et intendit se offendere vel offendisse deum
quem non videt nisi per aliquem radium fidei naturaliter dic
tur sibi quod mala humilitas est petenda et hoc nullo modo est
nisi vero quo ostrat culpa quod fit per confessionem menta
lem. Confessio vocalis est duplex quedam fit deo que
dam fit homini loquendo ergo de confessione vocali que
fit deo credo quod confessio fuit de necessitate salutis
saltem post lapsum primi hominis. Et ratio quemque mo
net est ista. Omnis ipse in quo est et fuit infirmitas fuit
necessaria medicina contra illam infirmitatem. Sed sa
tum post lapsum primi hominis fuit infirmitas peccati
non solum originalis sed etiam actualis adhuc quo